

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 42681

гр. София, 28.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 140 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИЛИНА ЛЮБ. ГАЧЕВА

като разгледа докладваното от ИЛИНА ЛЮБ. ГАЧЕВА Гражданско дело № 20231110133163 по описа за 2023 година

В рамките на провеждане на първото по делото открито съдебно заседание, ищецът чрез процесуалния си представител - адв. Б., отправи молба за изменение на така предявените обективно кумулативно съединени искиви претенции по чл.2, ал.1, т.1 и т.2 ЗОДОВ, на основание чл.214, ал.1 ГПК, с въвеждането на твърдения за наличието на основанието по чл.2, ал.1, т.3 ЗОДОВ, при условията на евентуалност. Ищецът твърди, че макар и срещу него да не е било повдигнато обвинение, е било налице "фактическо" такова, което е възникнало още с извършването на първото действие по разследването срещу него по см. на чл.219, ал.2 НПК. В подкрепа на твърденията си, ищецът навежда практика на Европейския съд по правата на човека, според която макар и спрямо дадено лице да не е повдигнато формално обвинение, то същото би могло да търпи вреди от извършвани спрямо него процесуално-следствени действия. По искането с правно основание чл.214, ал.1 ГПК, представителят на СРП изразява становище, че същото не следва да бъде уважено.

В хода на провеждане на откритото съдебно заседание, ищецът чрез процесуалния си представител, отправи искане за събиране на гласни доказателства, чрез допускането до разпит на двама свидетели при режим на довеждане, с показанията на които ще установява твърдените факти и обстоятелства, изложени в исковата молба.

По така направените от ищеца, чрез процесуалния му представител, искания настоящия съдебен състав намира следното:

1. По искането с правно основание чл.214, ал.1 ГПК - съдът намира същото за недопустимо. В разпоредбата на чл.2, ал.1, т.3 ЗОДОВ, законодателят изрично е посочил, че спрямо лицето следва да е било повдигнато обвинение. Съобразно българския наказателно-процесуален закон, е налице повдигане на обвинение спрямо конкретно лице в извършването на конкретно престъпление с привличането му като обвиняем, което се осъществява с изготвянето на конкретен акт на ръководно-решаващия орган /прокурорът/, натоварен с това процесуално значение, а именно - постановление за привличане на

обвиняем. В настоящата хипотеза, не само че такъв акт липсва, но и ищецът сам твърди, че не е привличан в процесуалното качество на обвиняем. В българската наказателно-процесуална доктрина и практика е утвърдено разбирането, че фигурата на т.нар. "заподозрян" в извършването на престъпление, срещу когото се извършват определени процесуално -следствени действия при образувано досъдебно производство, не е изрично уредена, поради което не следва да се счита, че съображенията и доводите на ищеца в тази насока са основателни и в тази връзка е недопустимо исканото изменение на исковите претенции, чрез въвеждането на ново фактическо основание по см. на чл.2, ал.1, т.3 ЗОДОВ, при условията на евентуалност.

2. По искането за допускане до разпит на двама свидетели при режим на довеждане, за установяването на факти и обстоятелства от предмета на доказване,. настоящият съдебен състав намира, че същото е основателно, като до разпит при провеждане на следващото по делото открито съдебно заседание, следва да бъде допуснат до разпит един свидетел на ищеца.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца с правно основание чл.214, ал.1 ГПК, за изменение на исковите претенции, чрез въвеждането на ново фактическо основание по см. на чл.2, ал.1, т.3 ЗОДОВ, при условията на евентуалност.

ДОПУСКА до разпит при режим на довеждане за следващото открито съдебно заседание по делото - един свидетел на ищеца, като оставя без уважение искането му за разпит на втори свидетел.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____